

Cemre DümüŖŖe

– halisi · 27 Ŗubat 2018

Gönlüne aŖk cemresi düŖerse eđer bir gün,
BaŖlar sevda çölünde müebbetlik sürgünün.

Bahar muŖtusu sanır, umutlanır çoŖarsın,
Serabı gerçek sanır, varmak için koŖarsın.

Sabaha ermek bilmez, uzar da uzar gece,
Yar ismini virt eyler, anarsın hece hece.

Hasret denen ateŖte demlenir acıların,
Göğsünün sol yanında depreŖir sancılarının.

Gördüğün düşlerini hayırlara yorarsın,
Gâh papatya gâh kahve fallarına sorarsın.

BoŖluęa dalar gider gözlerin zaman zaman,
Dumanlar arasında kaybolur sanki mekân.

Her nesnede mutlaka ondan bir iz bulursun,
Çaresizlik içinde, bakar mahzun olursun.

Sinende buruk ukde, boğazında hıçkırık,
Sinersin bir köŖeye, kolun kanadın kırık.

Yalnızlıkla söyleŖir, dünyaya darılırsın,
Sukut zindanlarında, duaya sarılırsın.

Bir kararda duramaz, halden hale dönersin,
Bazen parıldasan da, hemen sonra sönersin.

Gerçeklerden koparak hayallere yaŖarsın,
Kurduęun hayallere kendin bile ŖaŖarsın.

Gazel yapraęı gibi dört yana savrulursun,
Yürekteki yangının narıyla kavrulursun.

Ne azatlık istersin ne de vuslat umarsın,
En sonunda bu halde gözlerini yumarsın.